

Nr 362.

Av herrar **Viklund** och **Hage**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 74, med förslag till avtal med Luossavaara—Kiirunavaara Aktiebolag och Trafikaktiebolaget Grängesberg—Oxelösund.

Under åberopande av en samtidigt i första kammaren av herr Asplund m. fl. väckt motion nr 243 hemställes,

- att riksdagen ville bifalla Kungl. Maj:ts proposition nr 74 med följande ändringar och tillägg till punkten 6) i malmavtalsförslaget angående malmleveranser för järntillverkning inom Norrbottens län:

6) a) Till § 17 första stycket i 1927 års malmavtal göres följande tillägg: I den mån malmen användes för järntillverkning inom Norrbottens län, må staten eller den eller de, till vilka staten överlåter sin rättighet, utan höjning av priset *utbyta erbjudna, för förädlingsverket olämpliga malmkvantiteter med för hög fosforhalt mot slig med lägre fosforhalt från anrikningsverket i Gellivare, till ett sammanlagt belopp av högst 100,000 ton.*

b) Näst sista meningen får följande lydelse: — — — Vid praktiskt lika användbarhet skall malm *eller malmmull* från Gellivare i första rummet ifrågakomma. Där ytterligare behov uppstå av anrikad slig utöver vad anrikningsverket i MalMBERGET kan producera eller av fosforrik malmmull från de övriga L. K. A. B. tillhöriga gruvfälten må behovet täckas enligt bestämmelserna i 16 § av 1927 års malmavtal.

c) Därest staten finner det för säkerställande av landets behov av råvara för fosfater även vid längre tids avstängning av råfosfatimporten påkallat, åtager sig L. K. A. B. att mot skälig ersättning till staten eller den eller dem, till vilka staten överlåter sin rättighet, överlåta allt från järnmalmsanrikningen avgående apatithaltigt avfall jämte de apatitrika skarnbergarter, som falla vid malmbrytningen eller kunna brytas särskilt för sig, för utvinnande av apatit. Skulle en sådan anläggning av staten anläggas å annan plats än MalMBERGET, bör fosforrik malmmull från L. K. A. B:s gruvfält i Norrbotten levereras dit, därest brist å nämnda råvara råder.

Stockholm den 23 februari 1938.

K. G. Viklund.

Ernst Hage.

